

ବୋର୍ଡିଙ୍ ମେଲ୍

SHIRAKI

www.open.ge

გამოღის 1937 წლიდან
დაღიუფლის სახელის მარტივალიზაციის გაზითი

Nº12 (9.626)

12-19 აპრილი 2014 თელი

ფასი: 50 ლარი

ყოველკვირავები გამოცხავა

„თუმცა დღეს ვარდისფრად გვიღიმის აპრილი,
გულს მაინც ტკივილი სერავს...“

ოცდამესუთედ მოვიდა
საქართველოში ტკივილია-
ნი გაზაფხული და დაჭრილი
აპრილი... 9 აპრილის ტრაგე-
დია საქართველოს უახლეს
ისტორიაში ერთ-ერთ დიდ
ტრაგედიად აღიქმება, თუმცა
სამშობლოს დამოუკიდებ-

ლობისათვის ბრძოლას ზეა-
რაკად შეწირული ახალგაზრ-
დების სიკვდილს უკვალოდ
არ ჩაუვლია-სწორედ ეს ტრა-
გედია იქცა საბჭოთა მონს-
ტრის რღვევის წინაპირობად
და საქართველოში ეროვნუ-
ლი მოძრაობის დასაწყისად.

ზუსტად ორი წლის შემდეგ
საქართველოს დამოუკიდებელი
რესპუბლიკის პირველმა
პრეზიდენტმა ქვეყნის და-
მოუკიდებლობის აღდგენა
გამოაცხადა. ამასაც სიმბო-
ლური დატვირთვა ჰქონდა...
მას შემდეგ ყოველ წე-

ლინადს იკრიბება ქართველი
ხალხი 9 აპრილის მემორიალ-
თან და პატივს მიაგებს რო-
გორც ამ დღეს დალუპულთა
სულებს, ასევე ზემობს ქვეყ-
ნის დამოუკიდებლობის აღდ-
გენასაც. ამ ერთმა თარიღ-
მა ხომ ორმაგი დატვირთვა,
დიდი ხანია, შეიძინა-ტრაგე-
დიისა და ეროვნული ერთო-
ბის სიმბოლოდ იქცა. წელსაც

დამსწრე საზოგადოებას
სიტყვით მიმართა და 9
აპრილის მნიშვნელობაზე
გაამახვილა ყურადღება დე-
დოფლისძიაროს მუნიციპა-
ლიტეტის გამგებელმა:
„მიხარია, რომ ამდენი ხა-
ლხი შეიკრიბა იმ გმირების
პატივის მისაგებად, რომლებ-
მაც დიდწილად განაპირობეს
ყველა ქართველის სანუკვა-
რი ოცნების განხორციელება
-საქართველოს დამოუკიდე-
ბლობის მოპოვება. ამდენი
პატარა ბავშვის აქ ყოფნა
იმედს მაძლევს, რომ ჩვენს
ლამაზ ქალაქში ეს დღე - 9
აპრილი დავიწყებას არას-
დროს მიეცემა“ - განაცხადა
ნი კოლოზზ აპრილში.

ლონისძიება ადგილობრივი
ფოლკროლური ანსამბლების
გამოსვლით დასრულდა. მე-
მორიალთან კი დარჩა ანთე-
ბული სანთლები და უამრავი
ყვავილი, რომლებიც თავის
დროზე იქცნენ 9 აპრილის
ტრაგედიის სიმბოლოდ.

კეოგრება შიშა და სიღუხვირეში

გამ, დედოფლის ბავრი ვაკეტარი
ჭერი არ აქვთ, რის გამოც ბეპის ბინას

აფარებენ თავს. თუმცა, დელფინისწყა-
როში, ჭავჭავაძის ქუჩაზე მდებარე მცირე
ზომის ალიზის ბინა ძალზე ტელი და ავა-
რიულია. გაზეთი „შორაქი“ მათი საარსებო
პირობებით დაინტერესდა და ხელმოკლე
ოჯახს ეწვია. პირობები მართლაც გული-
სამარტინებლია, ჭერი, იატაკი და კედლე-
ბი მთლიანად ამორტუიზებულია. წვემის
დროს ოთხებმი წყალი ჩადის, ზაფხულში
კი ჩანგრეული იატაკისა და დახეთქილი
კედლებიდან ქვეწარმავლების შიში ძილს
უფროთხობთ. ამის გამო უნარშეზღუდუ-
ლი მოზარდის მარტო დატოვებასაც ვერ
ახერხებინ.

გარდა ამისა, უკვე მერამდენებ წელია
ოჯახის არცერთი წევრი დასაქმებული
არ არის, რაც მათ ყოფას კიდევ უფრო
ართოულებს. მათ შემოსავალს მხოლოდ
სიღატაების ზღვარს ქვემოთ მყოფათ-
ვის განკუთვნილი საარსებო შემწეობა
და პენსია შეადგენს. უნარშეზღუდულ

ლონიანი ლოდინის შემდეგ 16 წლის მა-
ლხაზე საერთაშორისო ორგანიზაციებ-
მა ახლახან საჩუქრად ეტლი გადასცეს.
მარჩენალდა კარგული ოჯახი დახმარებას
ითხოვს.

როგორც ოჯახის უფროსი, 37 წლის
იზოლდა ბუზალაძე ამბობს, ნლების წინ,
ზურაბ ლუკრსმანაშვილზე დაქორწნების
შემდეგ ყვარელში ცხოვრობდნენ. მისი
თქმით, იქ არსებობა უჭირდათ, ოჯახის
შემოსავალს მხოლოდ პატარა მიწის ნაკვე-
თი შეადგენდა, ამიტომაც რვა წლის წინ,
ყვარლის რაონიდან დედოფლის სწყარო-
ში გადმოსახლება გადაწყვეტის. ამბობს,
რომ მას შემდეგ მათი ყოფა შედარებით
გაუმჯობესდა, ყვარლისიგან განსხვავებით
დედოფლის სწყაროში სამუშაოს პოვნა და
შეიღების გამოყენება არ უჭირდათ.

„სანამ ყვარელში ვცხოვრობდით, არა ნაირი შემოსავალი არ გვქონდა. სამსახური ჭირდა და მუდმივად არსებობის პრო-ბლემა გვქონდა. რადგან სხვა გამოსავალი

არ გვეონდა, 8-9 წლის წინ აქ ჩამოსახლება გადაუწყიტეთ, თან აღმოჩნდა, რომ დედოფლისცნაროს ჰაერი ბაშვებს ძალიან მოუხდათ. დედოფლისცნაროში საკუთარი ჭერი არ გვეონდა, მაგრამ დედა-ჩემის პატარა სახლს მივეკედლეთ. აქეთ გადმოსვლის შემდეგ სულ მუშაობდა, ასე თუ ისე, ამ პერიოდში გაჭირვებისგან და-ვისივნეთ, თუმცა უბედური შემთხვევა თავს დაგვატყდა და მეუღლე ელიას მთა-ზე გარდამეცალა.

- ეჭვი ხომ არ გაგრძნიათ, იქნებ მისი
გარდაცვალება ძალადობის შედეგად მოხ-
და?

- არა, ეჭვის საფუძველი არ გვაქვს, იმ დღეს ნასვამი იყო, მეგობრებთან ერთად ელიას მთაზე ავიდა და უტელური შემთხვევის შედეგად დაიღუპა. ეჭვი ნამდვილად არ გაგრჩნია. მისი გარდაცვალების შემდეგ არსებობა გვიჭირს. გაზი შემოყვანილი გვაქვს და ჩვენი მწირი შემოსავალი ძირითადად გადასახადებს და

A sunflower made from recycled materials, featuring a black center and yellow petals, displayed on a green background.

ქვერადღირებული
ქოსხატიკა თუ
კარგად დაგაეგოლი
თაღლითონება?

ხელოვნება ადამიანებს აერთიანებს

„ხელოვნება ზნეოპრივ ზეგა-
ვლენას ახდენს არა მარტო იმი-
ტომ, რომ სიამოვნებას გვანიჭებს
ზნეოპრივი საშუალებების გზით,
არამედ იმიტომაც, რომ ხელო-
ვნების მიერ მინიჭებული სია-
მოვნება თვითონ წარმოადგენს
გზას ზნეოპისაკენ,” –ამბობდა
მეთვრამეტე საუკუნის გერმანე-
ლი კლასიკოსი ფრიდრიხი შილე-
რი. სწორედ ასეთი სიამოვნება
მიაინიჭა დედოფლის სწავლით
საზოგადოებას ამ დღეებში დე-
დოფლის სწავლის მხარეთ მცუდ-
ნებობს მუზეუმში გამართულმა
გამოფენამ, რომელიც პატარა
ხელოვანის, შეიძლია წლის გიორ-
გი ბოჭორიშვილის მიერ იყო წარ-
მოდგენილი.

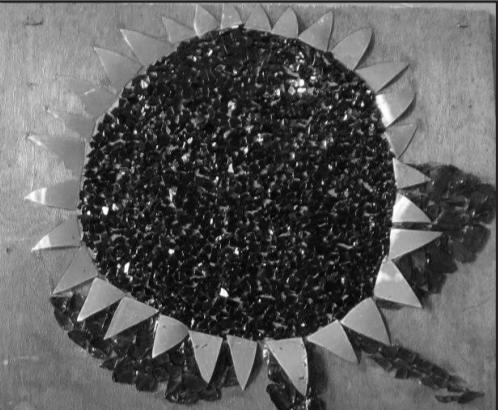
გორგი დაიბადა და გაიზარდა დედოფლისწყაროში, ის დედოფლისწყაროს პირველი საჯარო სკოლის პირველი კლასის მოსწავლე. მისი ახალგაზრდა მშობლები მარიამ და აკაკი ბოჭორიშვილები ყველანაირად ხელს უწყობენ შვილს გამოავლინოს შესაძლებლობების მაქსიმუმი და აღიზარდოს ნამდვილ ქართველ მატულიშვილად. „არც ხელოვნება არსებობს ვარჯიშს გარეშე და არც ვარჯიში ხელოვნების გარეშე”, -ამ შემთხვევაშიც ასე მოხდა, პატარა შემოქმედის მუზის საწყისი კი, მისი ბებია გახსოვათ, ქალბატონი მაყვალა ბოჭორიშვილი, რომელსაც შეუმჩნეველი არ დარჩენა შეილიშვილში ის მუხტი, რასაც მეცნიერთა აზრით „გამოუტემელის შუამავლობა” ანუ მხატვრობა და ბუნებისადმი ტრაფიალი ჰქენია. სწორედ ქალბატონი მაყვალა გახლდათ ის ადამიანი, ვინც გორგის მუშაობაში ეხმარებოდა და თავისი ფანტაზიის გამომუდარებას თუ ფრთხებებს შემაში დაეხმარა. თანამდებობა კი,

ნლის ბავშვისთვის მართლაც უსაზღვრო გახლდათ, რამაც დამთვალიერებლების გაოცება და აღფრთოუანება გამოიწვა. გამოფენის ნამუშევრებს შორის თქვენ შევდებოდით უირაფს და სპილოს, ბავშვური თვალით დანასულ მგელს, სახლს და ბუსარს, ცისარტყელას და ყვავილებს, პელებს და ტიტებს, სოფლის გორებზე მდგარ ეკლესიას, სახლს, ეზოში მგდარ ძროხას და ცხვარს, რომელიც დანახევისთანავე თემატურად ფიროსმანის ფუნჯს ეხმაურებოდა. თქვენ შევდებოდით თაბაშირის დაფაზე თაბაშირითვე გამოქანდაკებულ (საკმარის აანტერესოდ იყო აღმული) მერცხალს, თევზს, ტრაქტორს, ბურატინოს, დათუნიას და ასევე ქვებისგან და გორჩებისგან შესრულებულ კომპოზიციებს. აქვე გახლდათ მიხოს, კახელი გლეხი კაცის და ღმის შოუს ნიმყვანის-ირაკლი ტატიშვილის სახს გამოსახულებები, რომელიც ასევე თაბაშირ, „პაკლით“ გახლდათ შესრულებული. არავინ ელოდა, თუ მცირებულოვანი ხელოვანის შემოქმედებითი საზღვრები ასეთი მასშტაბური და მრავალფრონოვანი იქნებოდა. გიორგი ბოჭორიძეილის გამოფენაზე რაიონის საზოგადოებამ იხილა პატარა ხელივანის, როგორც საბავშვო გუაშით შესრულებული ნახატები, ასევე მინის, ქვის და თაბაშირი შესრულებული საქაოდ საინტერესო და ბავშვის ასაკისთვის მრავლის-მთემელი მინი სკულპტურები.

გამოფენაზე რაიონის თოთქმის ყველა ორგანიზაციის თანამშრომელი გახლდათ, აქვე იყვნენ გიორგის მეგობრები კლასელები, მათი მშობლები, რიგითი მოქალაქეები. სტუმართაგან ყველა ერთ აზრზე იდან და აოზინააზონი,

መልቲምናገሸ.

ცოტა მოგვია-
ნებით შემოუერთ-
და ამ გამოცვენას
უნიციპალოტეტის
კამგებელი ნიკო-
ლოზ ჯანიძევილი,
რომელიც გამო-
უნის ავტორთან,
კიორნგა ბოჭორიშ-
ვლთან ერთად
ასამუშევრებს გულ-
დაშით გაეცნო
და პატარა შემო-
ქმედს თითოეულ
დებული შინაარ-
ით დაწვრილებით
ჩაეყითხა. მანვე
მიწონება და აღ-
ურთოვანება ვერ
ადაბადა ასეთი
მრავალფეროვანი
და საინტერესო
შემოქმედის მი-
სართ.

დიდები და შვილი შვილები

„ბებია ერთ-ერთი საუკეთესო
რივილეგიაა იმათ შორის, რაც ბა-
შვას შეიძლება ჰქონდეს”, -აცხადებს
თელი სეროზულობით ბარბარა
ლულიშვილი, -შესაძლოა ამ სიტყვე-
ზე დამსწრე საზოგადოებას და ბე-
ნიებს პირზე ღიმილი ადგებათ და
ცინინებათ, მაგრამ თუ კარგად ჩავუ-
ირმავდებით შინაარსს, ნამდვილად
რის მასში დიდი რეალობა და ღრმა
ზრი.

აი, როგორ საინტერესოდ გან-
არტავს მეორეჯლასელი გიორ-
გი გველუკაშვილი ბების მცნე-
ასას „ბებიებს მოსაყოლი არ უნდა
ლელოდეთ. ნიგნი ნაეკითხული ამ-
ოები და ამბები შესავლით: მე რომ
ატარა ვიყავი.. ისეთი ამბები, რო-
ლოდა ნამდვილობას შემოწმება არ
წყენდა.. ისეთებიც, რომელთა ნა-
დვილობა ბებოს ფიცითაა დამონ-
იქული. ბებიებმა უნდა იცოდნენ
ექსები, ყოველი მცნარის, ხის,
ცრინველის, მწერის, ცხოველის
ახელები და თითოეულის დამახა-
იათებელი უცაურობა, კიდევ ბე-
ნიები კეთილები, მგრძნობიარენი
და სამართლანები უნდა იყვნენ.”

- „ ძვირფასო ბები, მადლობე-
ლი ვარ, რომ ქარგვა და ქსოვა
ასაწავლე. ლვეზელის გამოცხობა და
ურჩესელის გაკეთებაც შენგან ვიცი,
მადლობა, რომ გამაცანი ფიროსმა-
იო და პიკასო, დაუკენცარ გმირთა
ახელებით უხერსული სიტუაციი-
დან თავის დაღწევაც და მოხდე-
ილობის ანბანიც შენ მასწავლე,
დღითიდელ ვატყობ, ეს ყველაფერი
ართლა გამომადგება, დღეს თუ
რა ხვალ.” გვიყვება ბარბარე ალუ-
იშვილი... და მართლაც, ბებისა
და შვილიშვილის დამოკიდებულება

ხომ სულ სხვა გრძნობაა, რომელზე
უფრო თბილი, ტკბილი და სათნო
დამიკიდებულება არ გაგონილა დე-
დაშეილობის შემდეგ.

ღონისძიება დასუნდლული იყო
ქართული ხალხური ცეკვებით და
სიმღერებით. გოგონებმა და ბიჭე-
ბმა შეასრულეს ცეკვა- აჭარული,
მთიულური და ქართული. ასევე
შესრულდა სიმღერები. „დაუკა-
რით, რომ ძველ ხაჯალს ელდა
ცეკს“ და „დევნოვ კახურო“, - ფან-
დურის თანხლებით არაჩევულე-
ბრივად შეგვისრულდა გიორგი გვე-
ლუკაშვილმა. ნოდარ დუმბაძის
ნანარმოებიდან „მე, ბებია, ილიკო
და ილარიონიდან“ კი, პატარებ-
მა-თებრონია ლომსაძემ, ლალიანა
უთრუთაშვილმა, გიორგი ვაირა-
დიანმა, ლუკა ჭუბაბრიამ, ილია და
იოვანე შიუკაშვილებმა, გიორგი
ალულიშვილმა, თემურ ნადიბაძემ,
ნინო ნატროშვილმა და სხვებმა
ნარმოგვიდგინეს პატარა სცენარი
„ოლდა ბებიას, ილიკოს, ილარიონსა
და ზურიკელას“ შორის ზმინისა და
კაცის პირანობასთან დაკავშირე-
ბულ დიალოგსა თუ ნანარმოების
სხვა ადგილებიდან შერჩეულ სიუ-
შატიძიშვილი.

ტყვეთი დასრულდა, ოაც ძაღლიერი მშობლების პედაგოგის მიმართ თბილი ოვაციებით დაგვირგვინდა.

